

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ 21

Ο ΓΚΟΥΓΚΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΛΕΟΝΤΑΡΙ

Ανέκδοτα της Τουρκοκρατίας. — Τò θεριό του σεραγιού. — Όπου φανερώναται ο Γκούγκας. — Μία θανάσιμη πάλη. — Ο έπικος ήρωας και οι εκατό κατάδικοι της Τριπολιτσάς.

Τόν καιρό που ήταν διοικητής στην Τριπολιτσά ο Βελής πασάς, έβγαζε να ξεφύγει τò λεοντάρι που τρεφότανε στο θηροτροφείο του Σεραγιού. Οι φελακές κλείσαν άμεσα τις σιδερένιες πόρτες και τò θηριο περιόρισθη στην αυλή και γύριζε επάνω-κάτω, ελεύθερο.

Επειδή όμως δεν βρισκότανε κανένας να τò συλλάβη, ο Βελής πασάς διέταξε να γνωστοποιηθή στους καταδίκους τών φυλακών ότι όποιος απ' αυτούς ήθελε μπορούσε να εξαγοράση τή ζωή και τήν ελευθερία του αν κατώρθωνε να δέση και να κλείση καταβάλλη στο κλουβί του τò θεριό. Υποσχότανε ανγχρότως και ένα γενναίο «πραξιά».

Μαζί με τους άλλους καταδίκους ήταν και ο Χρήστος Γκούγκας, κατηγορούμενος ότι έσκότωσε με μία και μόνη γροθιά ένα έπισκομο Τούρκο στο παζάρι της Γαστούνης. Ο Γκούγκας ήμα άκουσε τήν προκήρυξη τού πασά προσεφέρθη, να συλλάβη αυτός τò θεριό και ζήτησε να τού ετοιμάσουν δυο κριάρια. Άμα τού τὰ έφεραν, ανέβηκε στη μάντζα και κόνοντας κατά διαλείμματα, έρχοιγε στην αυλή μεγάλα κομμάτια κρέατος, τὰ όποια τò πεναρισμένο λεοντάρι έφαγε λαίμαργα.

Όσο όμως τò θεριό έτρωγε τόσο και ήμείρωνε. Έβλεπε καταβροχθίζονε πια τò ένα κριάρι και τενανότανε μ' ήδονη και μακαριότητα. Τη στιγμή όμως που έσήκωσε τò πόδι του τρεπάλιμα για να σπάζει και τò κεφάλι του άλλου κριαριού, ο Γκούγκας βρισκότανε κατάλληλη τη στιγμή πήδησε άξαφνα στην αυλή, άρπαξε με δύναμη τή χαιτή του θεριού και κάθισε καβάλλα στην κλατεία του ούχου.

— Τήν αλυσίδα, μαρέ παιδιά! Τήν αλυσίδα! Εφάνανε τότε προς τους θεατές ζητώντας αλυσίδα για να δεσμεύση τò λεοντάρι.

Οι θεαταί γεμάτοι τρόμο και συγκίνηση από τò θέαμα, τόν έκοιτάζαν άκίνητοι, μαρμαρωμένοι από κατάπληξη.

Τò θεριό φρενιασμένο από τò βόρος που πρώτη φορά τώρα ένοιωσε στη ούχη του, έμυγυγίζε τόσο δυνατά, που έκανε να τρέμουν τὰ γύρω χείρια και ή γή, εκόλαζε όρμητικά ταν άλογο περιτρέχοντας τήν αυλή, στριφογύριζε τήν ούχη τω χτυπώντας με κρότο τόν αέρα, τινάζοντας μπροστά και πίσω, πασχίζοντας να πετάξη τò βόρος από πάνω του. Άλλά ο Γκούγκας έσπεκε στη ούχη του άτράνταχτος, σφιγμένος τὰ πόδια στα πλευρά του θεριού και κρατώντας με τὰ σιβαρά του χείρια τήν χαιτή του. Οι θεαταί, οι όποιοι με τò πρώτο κήθημα του Γκούγκας στην αυλή τόν ένόμισαν πιά χαμένο, άρχισαν τώρα να συνέρχονται και να παρακολουθούν τò φοβερό αλλά και μεγαλοπρεπές σύμπλεγμα. Μέσα στη φρίκη τους εθαύμαζαν τήν παλληκαριά του Έλληνος και τήν ψυχραιμία με τήν όποια καθόταν επάνω στο θηριό σαν έπάνω σε άλογο.

Τò λεοντάρι έξανηλεμένο από τò πολύ τρέξιμο και τò πάλαμα, έστάθηκε άξαφνα λαγανίζοντας. Ο Γκούγκας κατάλαβε πως ή πάλη δεν έπρεπε να συνεχισθή περισσότερο και ξαναφώναζε ζητώντας αλυσίδα.

Ένας από τους θεατές έβριζε τότε τήν αλυσίδα επάνω από τή μάντζα. Ο Γκούγκας τήν άρπαξε τόν αέρα, έδεσε μ' αυτή τò λαϊμό τού θηριού και γάντζωσε τήν άλλη τήν άκρη σ' ένα σιδερένιο πάσσαλο που ήταν μνηγμένο στην αυλή. Έπειτα, αφού άνάγκασε τò λεοντάρι να γυρίση γύρω από τόν πάσσαλο, όστε να τυλιχθή και να κολλήση τò κεφάλι του επάνω σ' αυτόν, πήδησε άξαφνα προς τὰ πίσω. Και όσπου να μπορούσε τò θηριο, γυρίζοντας αντίθετα, να έξυλλήξη τήν αλυσίδα, ο Γκούγκας ήταν μακριά ενφ' ολόκληρο τò πλήθος τόν έξητοκραύγαζε.

— Έσ' όαι τò άόλιαν (λεοντάρι), όρε Γκούγκας, σήμερα! Είπε ο Βελής πασάς, όταν τόν έφεραν μπροστά του.

Και ο Έθωμανός τόν έκρίταζε πολλή ώρα θαμαζόντας τò λεοντάριο, άληθεια, παραστήμα του και τού έψ έπαι:

- Τι θέλεις να σου χάρισω, όρε;
- Τή λευτεριά, πασά μου! άπάντησε έκείνος ταπεινά.
- Αύτ'ήνη τήν έχεις, όρε; μά τί άλλο; Θέλεις χουσάφι;
- Μπ... άπάντησε ο Γκούγκας κάπως περιφρονητικά έγω φτωχός έγεννήθηκα, φτωχός θα πεθάνω...
- Μά γύρνε και λέφάνανε έντονα ο Βελής, στενοχωρούμενος για τήν άδιαφορία έκείνη του ύπηκόου του. Λέγε και τὰ γένη ότι πής;
- Πασά μου, σάν θέλεις, θα σου γυρέσω να δώσης λευτεριά στους γεσιάνους πάζεις στις φυλακές.
- Ο Βελής πασάς άνάγκαστηκε, θέλοντας και μη να κρατήση τò λόγο του. Ένάτ' Έλληνες, μπορεί και περισσότεροι, σαπίζαν από

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Πόσον κοστίζει ένα λίτρο ανθρώπινο αίμα

Στην Αμερική ο κ. Χιλιάδης, πλούσιος έμπορος, είχε έσχατους τήν γυναίκα του βαριά άρρωστη. Έκεί οι γιατροί έχουν μεγάλη έμπιστοσύνη στη μετάγγιση του αίματος και τήν συνιστούν σε κάθε κρίσιμο περίστασι τò ίδιο λοιπόν συνέστησαν και για τή δυστυχισμένη κυρία Χιλιάδ και ο άφοσιωμένος σύζυγός της έβρασε εις ένέργεια όλη του τή ερητοική δεινότητα για να πείρη μία γνωστή τους, τή δεσποινίδα Στάνφρντ να υποβληθή στην έγχείρησι και να δώση λίγο αίμα της για τή γυναίκα του. Φαίνεται ότι τής μήπως για τὰ καθήκοντα προς τους φίλους κ.τ.λ. κ.τ.λ. αλλά τò πιο άποταλεσματικό έπιζήρημα είταν ή ύπόσχεσις μιάς ικανοποιητικής άμοιβής. Η Στάνφρντ έδέχθη, μά παρά τήν μετάγγισή ή κ. Χιλιάδης πέθανε και ο άπαρηγόρητος σύζυγός πρόσφερε στην γενναία δεσποινίδα πέντε δολάρια. Η δεσποινίδα τού βρήκε λίγα και κατέφυγε στο δικαστήριον.

Τò δικαστήριον μετά πολλὰς έξετάσεις άνεκάλυψε ότι ή δεσποινίς Στάνφρντ είχε δώσει για τήν μακαριότητα κ. Χιλιάδης ένα λίτρο (300 δραμ. περίπου) αίματος και τò έκτίμησε 3500 δολάρια, τὰ όποια ο κ. Χιλιάδης έπληρωσε χωρίς να ήη κωφέναι...

Πρωτότυπη μονομαχία

Στην Αμερική ο Υπουργός της Γεωργίας, Βαλλασε, έχει ένα φοβερό αντίηλο γερουσιαστή, που είναι μεγάλος γεωπόνος, τόν Μισενά. Υστερα από μία μεγάλη συζήτηση στη γεωροσία, ο γερουσιαστής εδήλωσε ότι ο ύπουργός δεν είχε ιδέα γεωπονίας και τόν προσκάλεσε για να δείξη τήν ικανότητά του.. να άρμέξη μία άγελάδα.

Η προσκλησι έγινε δεκτή. Άφου κανονίστηκε ο τόπος και ή ώρα διάλεξαν δύο όρειτες άγελάδες και ο ύπουργός και ο γερουσιαστής άρχισαν να άρμέγουν καθένας χωριστά μπροστά σε ειδικούς.

Υστερα από πέντε λεπτά, μέτρησαν τò γάλα πουχε άρμέξει καθένας: ο ύπουργός είχε υπερβάλει τού γερουσιαστή κατά 75 δράμα. Οι... αντίηλοι έβλυναν τὰ χείρια τους κ' όστερα άντηλάξαν χειραψίαν εις ένδειξη συμπληρώσεως. ***

Ο Λουδοβίκος ο ίδος στο Μοντμερνοί

Όταν ύστερα από τήν πτώση του Ναπολέοντος, στο 1815, ο Λουδοβίκος 18ος άνηνθε στο θρόνο, θέλοντας να γίνη λαοφιλής, έπισκέφθηκε κατά σειρά όλα τὰ περιχώρα τών Παρισίων. Ανημόνησε όμως να πάη στο Μοντμερνοί και ο δήμαρχος τής μικρας αυτής κοινότητας έστειλε τότε στο βασιλιά τò ακόλουθο γράμμα:

«Μεγαλειότατε, ένθ' ή Α. Μ. παρέχει εις τας πλησίον κοινότητας τήν εύχυσίαν να τήν θαυμάσουν ή ήμετέρα κοινότης που άπέχει άπ' τò Παρισι μόλις τέσσαρα χιλιόμετρα, δεν έδοκίμασε άκόμη τήν τιμή να προσκυνήση τού λατρευτού της βασιλιδί. Έάν σ' ός γερον πη ότι ο δρόμος είναι άδιάβατος, ός άπάτησαν, Μεγαλειότατε. Τα γαϊδοίρια άνεβαίνουν με μεγάλη εύκολία, και έπομένως θέλωμε να πιστέψουμε ότι δεν θα μιά άρνηθήτε μια προσεχτή έπισκεψί σας. Έν άνομη, έχω τήν τιμή να διαβράσω εις τήν Α. Μ. τους βαθυτέρους μου σεβασμούς.

Μόλις έλαβε αυτό τò γράμμα, ο Βασιλεύς γέλασε άκράτητα και ύστερα από λίγες ήμέρες ειλήθε θεριαμβευτικά πάνω σ' ένα γαϊδαρο στο Μοντμερνοί και έσφιξε τò χείρι τού Δημάρχου! ***

Ένας Μπερμπές με γένεια

Ένα φαινόμενο που έβλεπε σε άναστάσει όλο τόν έπιστημονικό κόσμο συνέβη έσχάτως στη Βρασιλιάδα της Τσεχοσλοβακίας. Γεννήθηκε εκεί ένα παιδάκι με μυστακία και με γένειάδα μακρού 90 εκατοστούμετρων! Τò βρόχος χαιρεί άκρην ύψειαν και έχει κανονικήν ανάπτυξιν. Αυτό τò μικρό τέρας είναι άνεικαμένο γενικής περιεργείας και τρέχουν από όλα τὰ μέρη να τò δούν. Επίσης άπ' τή Βιέννη, τήν Πράγα και τή Βουδαπέστη πολλοί γιατροί έπήγαν κα' έξήτησαν τόν παραξένο αυτό μπερμπέ! ...

Ρώμη Γ. Ζώρας
Χρόνια μέσα στα ύπόγεια κελιά τού σεραγιού της Τριπολιτσάς. Ο Βελής τούς άφρασε τήν άλλη μέρα ελεύθερους. Οι άπολυτρωμένοι κατάδικοι, έχοντας στη μέση τò Γκούγκας, φύγαν από τήν πρωτεύουσα της Πελοποννήσου και πήγανε στα χείρια τους. Οι Γαστουνιατες κάνανε μεγάλη ύποδοχή στο δοξασμένο συμπαιτριάτη τους και μαζί μ' αυτόν πήγανε στην έκκλησία να δοξολογήσουν τò Θεό για τή σωτηρία του. Ιστοριοδίφης

